

Сайтът **desebg.com** публикува интервю с Иво Инджев по повод последния опасен прецедент с него в гр. Добрич на 8 март 2019 г., когато група имитатори на Путиновите „Нощни вълци“ го заплашиха безцеремонно и обиждаха в опита си да провалят представянето на неговата книга „Измамата „Сан Стефано“ в Регионалната библиотека в града. Публицистът отговаря на въпросите на журналиста Христо Христов за случилото се на премиерата в Добрич и последвалото институционално безразличие към инцидента и лицата, провокирали го.

Написано от Христо Христов
Понеделник, 25 Март 2019 21:33

Г-н Инджев, как решихте да представите в гр. Добрич вашата книга „Измамата „Сан Стефано”, която издадохте през лятото на 2018 г?

– Инициативата не беше моя. Поначало никъде и никога не се „самопредлагам”. Дори за работа никога не съм кандидатствал, ако изключим конкурса в БТА през далечната 1980-та година. Имал съм късмета винаги да бъде канен от работодателите.

Близо три месеца се водеше подготовката за представянето в Добрич. Бях поканен официално от общината и точно това превръща последвалото престъпление с опита да бъде осуетено насилствено представянето на книгата ми в Градската библиотека на Добрич в особено нагло деяние. Защото въпросът не е личен. В Наказателния кодекс, където пише:

„Престъпления против свободата на събранията, митингите и манифестациите

(Нов - ДВ, бр. 10 от 1990 г.)

Чл. 174а. (1) Който с насилие, измама, заплашване или по друг незаконен начин разтури или попречи да се проведе събрание, митинг или манифестация, допустими по Закона за събранията, митингите и манифестациите, се наказва с лишаване от свобода до две години.”

Какво се случи на премиерата?

– Имах предварителна информация, че екстремисти се готвят за провокация. В интернет се наговаряха за опорните точки, които наистина прозвучаха не само от страна на организираната престъпна група, изпратена за целта от Варна, но и от няколко местни потребители на тази пропаганда. Въпреки това реших да не им доставям удоволствието да се откажа. С идването ми в Градската библиотека ме предупредиха на входа й, че провокаторите са вече на първа линия и са окупирали на практика залата, нахъсани да ме малтретират. С влизането ми се опитаха дори да ми препречат пътя. Един разкрячен като есесесовец в кожени дрехи сипничав младеж ми преграждаше пътя към импровизираната трибуна. Наложих се да го отместя.

Поех инициативата и се обърнах към провокаторите с думите, че не желая конфронтация и съм готов да разговарям с всеки. Напразно. Започнаха моментално да крещят каскадно. Един повтаряше в транс, че не съм историк (което не е вярно) и нямам право да пиша книги на исторически теми. Друг го надвикваше с настойчиво питане колко ми плащат американците. Най-много ги вбесяваше самонавиването, че съм отричал робството в България, макар това изобщо да не е тема на книгата ми, с което демонстрираха, че нито един от тях не я беше чел. Хорово и по отделно ме наричаха национален предател. Дочувах се и заплахи за разстрел и пожелания за смърт.

Как реагирахте на тези груби обиди и заплахи?

– Невъзможно е надвикаш озверяла тълпа от дузина побойници, някои от които с боксове на юмруците. Заедно с местните им помагачи тези варненски мотористи от подразделението на руските “Нощни вълци” бяха близо 20 души, изпаднали в истеричен транс от омраза. Клечка да палнеш, огън можеше да лумне. Сигурно са очаквали да се махна, ескалирайки крясъците, че няма да ми позволят да говоря, като не позволиха на водещия Георги Чунчуков да си прочете страничката, която беше написал като въведение за слушателите, дошли за среща с автора. Аз обаче малко ги изненадах. Седнах, скръстих ръце и зачаках да видя докъде още могат да стигнат. Репертоарът им бързо се изчерпа и започнаха да се повтарят тъпо с един същи обиди.

А очаквахте ли такава група лица?

– Да, предполагам провокация, но чак такава “чест” да ми изпратят цяла банда от съседен град на мотори не съм очаквал.

Според вас какво демонстрираха те и какво са искали да покажат?

– Преди всичко си показаха невежеството. Не са чели и не знаят, но не позволяват на

Написано от Христо Христов
Понеделник, 25 Март 2019 21:33

някой, който е чел и знае, да се изкаже дори. Потвърди се дефиницията на Симеон Радев, че русофилството е преди всичко форма на невежество. А то ражда агресия, когато се групира в глутница.

Имате ли информация дали прокуратурата е предприела някакви действия срещу тези провокатори и ако „да” в какво се изразяват те или ставаме свидетели на поредното бездействие на институциите, които би следвало строго да приложат закона и да потърсят отговорност от тези лица?

– Порази ме твърдението на полицаите, че не са имали информация за готвената провокация, за която аз знаех, макар и не в точните ѝ параметри. Когато все пак се намесиха след 25 минути тормоз повечето от „храбреците”, които се подиграваха на подвикванията на гражданите да бъде извикана полиция, набързо изчезнаха от „бойното поле”. Така успях все пак да осъществя срещата с читателите, която продължи повече от час. Офицерите от полицията ме изчакаха да свърша и пожелаха да опиша случая. Много държаха да отбележа, че събитието все пак се е състояло. Стори ми се странно, че аз бях този, който трябваше да пише. Не видях да са задържали никого. Нямам идея дали нещо подобно се е случило с хулиганите.

С какво най-много книгата ви е такъв силен дразнител на проруски настроени лица у нас?

– Просто съм ги уцелил в десетката. Корените на българското преклонение пред евразийската империя са в онази измама от 3 март 1878 г., която доказвам по руски източници именно като съзнателна измама, целяща да внуши на българите, че Русия е добра, а Европа е лоша. Това е основната идея на книгата и който я прочете, не може да възрази нищо срещу фактите. Ето защо се опитват да отклонят фокуса към всичко друго, само да не става дума за най-голямата манипулация на българското съзнание в цялата ни история, върху която и днес се крепи руското влияние в България, употребявано за осъвременени руски мракобесни цели с корени в 19 век.

Този инцидент ще ви спре ли да представяте книгата?

– Не ми отива да помагам на моите преследвачи. Те точно това искат, но не са познали. Макар да е вярно също, че нямам специален хъс да обикалям страната с книгата си. Ходя там, където ме поканят.

Вие сте лесна мишена. Зад нас не е нито редакция, нито издател. Как се справяте с този риск на журналистическата професия?

Никак. Просто не се справям. Търпя последиците, и вече не вярвам на никаква институционална подкрепа. Има няколко проверки на МВР за анонимни заплахи срещу живота ми и макар някои от тях да са довели до конкретни резултати, ефектът в крайна сметка е нулев. Заплахите ескалират. Правят ми клипове в интернет с призив да бъда убит като „русофоб” - така щял да бъде “спасен света”. И това им се размина. След това ме „опаковаха” заедно с още 7 известни личности като „русофоби”, които трябва да бъдат убити. Направиха група във Фейсбук, в която призоваха главите ни да бъдат отрязани, снимани и показани във Фейсбук.

Явно и срещу тази анонимна агресия държавата не взе мерки. В резултат на което моите душмани вече излизат нагло на светло с физиономиите си. И отново ме заплашват. Трябва ли най-сетне да изпълнят заканите си за физическа разправа, за да бъде предизвикана реакцията на институциите, призвани да охраняват живота на гражданите и обществения ред (за свободното слово да не говорим)?

Каква подкрепа получихте?

С изключение на предаването на Би Ти Ви „Лице в лице” нито една медия извън интернет не прояви „интерес”. Реагираха само отделни личности, с което отново се видя, че е въпрос на личен избор човек да бъде почтен и адекватен в подкрепата си за справедливостта в нашата държава, в която иначе всички сме съгласни, че има остър дефицит на справедливост. В този смисъл съм благодарен за това интервю, Христо!

Иво Инджев: Корените на българското преклонение пред евразийската империя са в измамата от 3

Написано от Христо Христов
Понеделник, 25 Март 2019 21:33

И аз ви благодаря за смелата журналистика!